

پیرون آمدند؟ از لانه‌های شان چرا ترور پرست‌ها

صادق امامی
عضو شورای سردبیری

سوریه احتمالاً یک بار دیگر در دام فتنه‌ای پرهزینه افتاده است. تا عصر روز گذشته، تروریست‌های تکفیری - که بخشی از آنها مورد حمایت ترکیه‌اند - بیش از ۶۰ درصد شهر حلب را تصرف کرده‌اند. تروریست‌های موسوم به جبهه تحریر الشام، چهارشنبه هفته گذشته، به فاصله چند ساعت پس از اجرای آتش بس میان لبنان و رژیم صهیونیستی و پس از تهدید سوریه توسط بنیامین نتانیاو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، به مناطق تحت کنترل دولت سوریه در استان حلب حمله کردند. روز گذشته، ارتش سوریه در بیانیه‌ای «ورود» تروریست‌ها به «بخش‌های وسیعی» از محله‌های شهر حلب را تأیید کرده؛ اما گفت که آنها نتوانستند مواضع خود را تثبیت کنند، چراکه درگیری‌ها ادامه دارد. هم‌زمان با تحرکات تروریست‌ها در شمال، خبرهای ضدیت‌آمیز از آغاز عملیات کردهای سوریه در رسانه‌ها منتشر شده است. مجموع این شرایط نشان می‌دهد سوریه، ساعت‌ها و روزهای سخت و تعیین‌کننده‌ای را پیش رو خواهد داشت. اما چه عواملی باعث شد تا به یکباره گروهک‌های تروریستی به میدان بیایند. در این باره می‌توان به ۳ عامل اشاره کرد:

۱. خودانگیختگی درونی

پس از پایان داعش در آبان‌ماه سال ۱۳۹۶، دولت سوریه تروریست‌های تحریر الشام با همان جبهه‌النصره سابق را از سراسر کشور، به استان ادلب منتقل کرد. در سال ۲۰۱۸ در سوچی، مسکو و آنکارا توافقنامه‌ای رابری خلع سلاح تروریست‌ها و خروج آنها از این منطقه امضا کردند؛ اما با این حال آنکارا به تعهداتش پایبند نماند و قدمی در راستای خلع سلاح آنها برنداشت. در طول این سال‌ها، بلافاصله پس از تحرکات تروریستی گروه‌های مورد حمایت ترکیه در این منطقه، ارتش سوریه مواضع آنها را هدف قرار می‌داد. این پستی که تروریست‌های ادلب‌نشین با آن رویه‌رو بودند در کنار شرایط منطقه و تمرکز ارتش سوریه و متحدانش بر جنوب و شرق سوریه، بهترین فرصت برای ساماندهی سازمان‌رزم و عملیات علیه دولت سوریه را در اختیار تروریست‌های تحریر الشام قرار داد تا از این طریق، دامنه نفوذ خود را گسترش دهند تا در ادامه بتوانند دولت مرکزی را ساقط کنند.

۲. توسعه طلبی ترکیه

آنکارا علی‌رغم وعده خلع سلاح تروریست‌ها در ادلب، نه تنها آنها را خلع سلاح نکرد که به بخشی از نیروهای این گروهک، آموزش‌های نظامی و حتی رسانه‌ای نیز داد. همچنین بخش قابل توجهی از تسلیحات پیشرفته مورد نیاز این گروهک یا از طریق آنکارا یا با واسطه‌گیری این کشور در اختیار تروریست‌ها قرار گرفته است. ترکیه به دنبال دستیابی به استان حلب به عنوان یکی از قطب‌های صنعتی سوریه قدیم است. این البته مسئله‌ای پنهان نیست؛ چراکه حدود ۱۰ سال پیش روزنامه‌های «حریت» و «تقسیم» ترکیه صراحتاً به آن پرداختند و نوشتند که رهبر ترکیه اردوغان می‌خواهد شمال سوریه، از منطقه حلب تا لاذقیه را به خاک خود ضمیمه و آن را استان هشتمادوم خود کند. زیاده‌طلبی‌های آنکارا البته محدود به سوریه نمی‌شود. این کشور با وجود گذشت نزدیک به ۱۰۰ سال از واگذاری موصل به عراق در پی پیمان ۱۹۳۳ لوزان و توافق بعدی آن، همچنان به این استان عراق چشم طمع دارد و در مسائل داخلی عراق که به این استان مرتبط است، دخالت می‌کند. هرچند مقامات ترکیه، از عدم دخالت در عملیات تروریست‌های وابسته به آنکارا می‌گویند؛ اما واقعیت‌های میدانی این ادعاها را به چالش می‌کشد.

۳. تبانی آمریکا، ترکیه و رژیم صهیونیستی

تحرکات تروریست‌ها - آن هم در این بازه زمانی - نمی‌تواند محدود به دو عامل فوق یعنی خودانگیختگی درونی تروریست‌ها یا حتی توسعه طلبی ترکیه باشد. این حمله از نظر پشتیبانی اطلاعاتی، عملیاتی و لجستیکی، فراتر از طراحی یک گروهک تروریستی است. پس از عملیات «طوفان الاقصی» رژیم صهیونیستی با وعده نابودی حماس و بازگرداندن اسرا، دست به جنایت بزرگی در غزه زد؛ جنایتی که منجر به صدور حکم دستگیری نخست‌وزیر و وزیر جنگ رژیم صهیونیستی از سوی دادگاه لاهه شد. اگرچه رژیم به دلیل ورود سریع حزب الله به نبرد در شمال، به هیچ‌یک از دو هدف ادعایی خود نرسید اما از سکوت مجامع بین‌المللی در برابر جنایت‌هایش استفاده کرد و به لبنان حمله کرد تا بلکه بتواند ضربه سختی به حزب الله لبنان بزند و از این طریق، محور مقاومت را تضعیف کند. به‌طور حتم اگر رژیم صهیونیستی در لبنان به موفقیتی دست پیدا می‌کرد، به سراغ سوریه می‌رفت تا حلقه مهم اتصال ایران به مقاومت اسلامی در لبنان را از بین ببرد. عراق و یمن نیز انتخاب‌های بعدی صهیونیست‌ها در این جنگ بودند. اما حزب الله لبنان، هم نقشه رژیم صهیونیستی در جنوب را خنثی کرد و هم طراحی‌اش در شمال را، از این رو صهیونیست‌ها به جای باز کردن یک جبهه جدید و خطرناک، با مشارکت ترکیه و آمریکا (ناتو) از ابزار تروریست‌های وابسته به ترکیه بهره بردند تا از این طریق، ارتش سوریه را از یک سو درگیر بحران داخلی کنند و از سوی دیگر اگر نیاز شد، خودشان دست به اقدام بزنند. در طول بیش از یک‌سال جنگ، رژیم صهیونیستی چندین بار به سوریه حمله هوایی کرده تا مانع حمایت همه‌جانبه دمشق از محور مقاومت شود. تل‌آویو حتی از سوی متحدان عرب خود همچون امارات و اردن، پیشنهاد بازسازی سوریه و نابودی گروه‌های تروریستی در مقابل جدا شدن سوریه از محور مقاومت، به دمشق داده بود؛ اما ایشار اسد این پیشنهادها را نپذیرفت تا یک ماه بعد از افشای این پیشنهاد، رژیم صهیونیستی با مشارکت ترکیه و آمریکا، با کمک تروریست‌ها، فشار برای واگذاری بر محور مقاومت را در دستور کار خود قرار دهد. هرچند روزهای سختی پیش‌رو است اما به‌طور حتم تروریست‌های وابسته به اردوغان، نمی‌توانند پروژه‌ای در این وسعت را به سرانجام برسانند.

برخی تحلیلگران، اتفاق‌های اخیر در شهر حلب سوریه را نتیجه یک بازی پشت صحنه روس‌ها می‌دانند
شواهد متعددی در رد این ادعا وجود دارد

معامله‌ای در کار نیست

راحله امینیان در گفت‌وگو با «فرهیختگان»
از مشاهداتش در لبنان و بازنمایی رسانه‌ای آن می‌گوید

چهره زنانه جنگ را هم ببینیم

اقتصاد چند ده هزار میلیارد تومانی کنکور فقط ۹۸ میلیارد تومان در سال مالیات می‌دهد

فرار مالیاتی بزرگ کاسبان کنکور

ترک‌ها در سال ۲۰۲۵، ۸ سریال در مشهورترین پلتفرم منتشر خواهند کرد

نیابتی‌های ترکیه
در نتفلیکس

«فرهیختگان» از دغدغه جدید و قابل رفع کارگران گزارش می‌دهد
هفت تپه روی دست انداز
خصوصی‌سازی

دکتر طهرانچی در مراسم گرامیداشت شهید شهریاری تشریح کرد
در پسابر جام بر سر
برنامه هسته‌ای چه آمد؟